

**Prepis
zvukovej nahrávky**

Tento dokument obsahuje automaticky generovaný prepis
zvukovej nahrávky, zaznamenanej počas zasadnutia
Súdnej rady Slovenskej republiky.

Prepis bol vytvorený pomocou špecializovaného softvéru na rozpoznávanie
reči. Napriek vysokej presnosti tejto technológie sa v texte môžu vyskytnúť
drobné nepresnosti alebo chyby.

Uvedený prepis slúži výlučne na informačné účely a nenahrádza oficiálnu
zápisnicu a zvukový záznam zo zasadnutia Súdnej rady Slovenskej republiky.

Rečník 2

Pokračujeme bodom 5 a to je legislatívny podnet Združenia sudcov Slovenska, tento bod programu som predložila v súlade s memorandom o spolupráci Súdnej rady Slovenskej republiky a Združenia sudcov Slovenska, ak si dobre pamätáte, minulý rok Súdna rada odhlasovala to, že mám podpísať so Združením sudcov Slovenska memorandum, to sa udialo na hlavnom zhromaždení Združenia sudcov Slovenska 2024, kedy sme toto memorandum o spolupráci s prezidentom Združenia sudcov Slovenska podpísali, teda ja v mene Súdnej rady. On v mene združenia. V nadväznosti na túto našu deklarovанú spoluprácu sme dostali informáciu, resp. podnet, požiadavku od Združenia sudcov Slovenska o zámere predložiť Ministerstvu spravodlivosti Slovenskej republiky podnet na doplnenie zákona č. 385 z roku 2000 Z. z. o sudcoch a prísediach, podstatou toho návrhu je to, že pri zriaďovaní Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky neboli akceptované pripomienky Združenia sudcov Slovenska, ale ani významnej časti odbornej verejnosti, vrátane sudcov Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, aby sa sudcovia, ktorí boli k 31. júlu 2021 sudcami správneho kolégia Najvyššieho súdu, ex lege stali sudcami Najvyššieho správneho súdu, pokiaľ by v určenej lehote nevyhlásili, že chcú zostať sudcami Najvyššieho súdu, toto bola obdobný, toto je vlastne to, čo sa navrhovalo, tak sa kreoval Najvyšší správny súd. On nech dá. V Čechách obdobným postupom v čase zriadenia Najvyššieho správneho súdu pôsobili na správnom, kolégiu Najvyššieho súdu pôsobilo 20 sudcov, pričom vtedajšia ministerka spravodlivosti určila prvé celkové počty a voľné miesta sudcov Najvyššieho správneho súdu na 30. Napriek tomu vtedajšia vládna garnitúra rozhodla, že prvé voľné miesta sudcov Najvyššieho správneho súdu sa budú výlučne obsadzovať Súdnu radou ad hoc realizovaným výberovým konaním, ktoré pozostávalo z verejného vypočutia a overenia predpokladov sudcovskej spôsobilosti bez transparentne vo všetkých smeroch vopred stanovených kritérií, a to i vo vzťahu k sudcom správneho kolégia Najvyššieho súdu. To bol paragraf, resp.

Ešte je, ale bol účinný akože určitú dobu 151 ZF zákona o sudcoch.

Združenie sudcov Slovenska pritom nijako nespochybňuje úspešných kandidátov, ale od počiatku má výhrady k zvolenému spôsobu výberu. Tým, že po presadení tohto riešenia sa okrem iného argumentovalo i spôsobom prvého personálneho obsadenia Najvyššieho správneho súdu Českej republiky, k tomu ale treba uviesť, že na rozdiel od Českej republiky v Slovenskej republike bolo právne súdnictvo špecializované a čiastočne aj inštitucionálne oddelené už od 1. Januára 1997, a to práve zriadením správneho kolégia Najvyššieho súdu, ktoré plnilo judikatúrnu úlohu podľa Združenia sudcov Slovenska, bola skutočným dôvodom prijatia takejto zákonnej úpravy snaha ovplyvniť personálne obsadenie Najvyššieho správneho súdu. Príkladom je neúspech doktorky Viery Nevedelovej, v tom čase sudkyne správneho kolégia Najvyššieho súdu, ktorý odradil viacerých sudcov tohto kolégia od účasti vo výberovom konaní na sudcu Najvyššieho správneho súdu, v dôsledku uvedeného sa ku dňu zriadenia Najvyššieho správneho súdu stalo jeho sudcami iba 9 sudcov správneho kolégia Najvyššieho súdu, pričom pôvodne bolo obsadených 16 miest a v súčasnosti pôsobí na Najvyššom správnom súde celkom 23 sudcov, vo vzťahu k naj Najvyššiemu súdu to zároveň viedlo k tomu, že 11 sudcovia, ktorí boli od 1. Augusta 2021 správnymi sudcami a dlhodobo vytvárali judikatúru v oblasti správneho práva, sa museli rešpecializovať na iné

odvetvia práva, a to v pozícii sudcov vrcholného orgánu všeobecného súdnictva.

Väčšina z nich až ostan, prešla na občianskoprávne kolégium a časť traja na obchodnoprávne kolégium. Napriek rešpektu k erudícii týchto kolegov v oblasti správneho práva doposiaľ objektívne nemohlo dôjsť k takému osvojeniu si všetkých špecifik rozhodovania v nových agendách ako u sudcov Najvyššieho súdu. Kariérne výlučne špecializovaných v občianskom a obchodnom práve, spôsob zriadenia a následného personálneho obsadzovania nielen Najvyššieho správneho súdu, ale v rámci zmeny tzv. súdnej mapy i správnych súdov tak podľa Združenia sudcov Slovenska poprel 1 z deklarovaných cieľov týchto zmien, a to posilňovanie špecializácie sudcov. Riešením tejto nepriaznivej situácie z pohľadu Združenia sudcov Slovenska, doplnenie osobitného prechodného ustanovenia v zákone o sudcoch, ktoré by umožnilo jednorazové preloženie sudcov Najvyššieho súdu, ktorí boli k 31. júlu 2021 sudcami jeho správneho kolégia, ak o to požiadajú na Najvyšší správny súd, a to bez výberového konania a posudzovania ich sudcovskej spôsobilosti, tým by sa vytvoril priestor pre Najvyšší súd doplniť jeho občianskoprávne a obchodnoprávne kolégia sudcami kariérne špecializovanými v oblasti týchto práv vo vzťahu k Najvyššiemu správne súdu by to znamenalo personálne posilnenie sudcov, ktorí boli do 1. Augusta 2021 rešpektovanými osobnosťami správneho súdnictva.

A to i so zreteľom na aktuálne zavádzané dvojstupňové disciplinárne konanie spojené s požiadavkou, aby sudca Najvyššieho správneho súdu činným v disciplinárnom konaní mal aspoň 10 rokov praxe sudcu. Uvedené by bolo možné podľa Združenia sudcov Slovenska dosiahnuť doplnením osobitného prechodného ustanovenia v zákone o sudcoch, napr. ak sudca Najvyššieho súdu, ktorý bol k 31. júlu 2021 sudcom jeho správneho kolégia, požiada o preloženie na Najvyšší správny súd, Súdna rada rozhodne o jeho preložení bez vykonania dohľadu nad spĺňaním predpokladov jeho sudcovskej spôsobilosti podľa osobitného zákona. Žiadosť o preloženie môže sudca podať Súdnemu radu do 15 dní od nadobudnutia účinnosti tohto ustanovenia alebo tam bude konkrétny dátum, Súdna rada preloží sudcu, ktorý spĺňa podmienky uvedené v ODS. 1 do 60 dní od doručenia žiadosti pri určení termínu preloženia zohľadní vyjadrenie predsedu Najvyššieho súdu a predsedu Najvyššieho správneho súdu, ak bol sudca v čase preloženia ustanovený do funkcie predsedu senátu. Táto vyššia sudcovská funkcia mu zostáva zachovaná, záverom prezidenta Združenia sudcov uvádza, že v súlade s memorandum si nás dovoľuje, teda celú Súdnu radu požiadať o predloženie tejto informácie, celé teda mňa, aby som vám to predložila, čo sa udialo a pokiaľ si Súdna rada uvedenú argumentáciu osvojí, Združenie sudcov Slovenska privíta spoločný postup pri iniciovaní tejto legislatívnej zmeny.

V záujme uľahčenia prebiehala táto komunikácia elektronicky, čiže toľko ten materiál, ktorý prišiel zo Združenia sudcov Slovenska, ja len pripomeniem, keďže v tom čase v tom bola členkou Súdnemu rady Slovenskej republiky, keď sme vypočúvali budúcich sudcov Najvyššieho správneho súdu, skutočne potvrdzujem, že nedial sa tam, nebol tam žiadny rozdiel vo vzťahu k aktuálne v tom čase pôsobiacim sudcom správneho kolégia Najvyššieho súdu a vo vzťahu k osobám, ktoré sa uchádzali alebo vstupovali iba do systému s tým, že predtým neboli sudcovia. Zároveň už v tom čase som poukazovala na to, že je doslova nemysliteľné, aby sudcovia právneho kolégia Najvyššieho súdu prechádzali na rovnaký stupeň súdu,

na Najvyšší správny súd do rovnakej špecializácie, akú vykonávali s tým, že budú preverovaní, toto nerobíme ani pri jednom sudcovi, ktorý prechádza z Okresného súdu na Okresný súd alebo z Krajského súdu na Krajský súd, je tam žiadna previerka tam proste nedeje je to rovnaký stupeň súdu, zároveň v tom čase sudcovia právneho kolégia Najvyššieho súdu. Nepamätám sa presne, ktorý.

Väčšina ich bola určite, či všetci, to neviem, ale požiadali vtedy Jána Mazáka, aby sa obrátil v tejto súvislosti na Ústavný súd a inicioval konanie na Ústavnom súde, čo vtedy pán predseda neakceptoval. Ako by to dopadlo? Aj druhá vec. Ale ani sa o to len nepokúsil a on sám trval presne na tom, tá verbalizácia tej, toho postupu bola rovnaká ako osoby, ktorá vymyslela tento postup teda vtedajšej pani ministerky, že treba proste rovnako preveriť všetkých a tak. No, takže otváram rozpravu. Dana Jelinková, ďakujem za slovo. Ja osobne z pozície sudcu správneho súdnictva prvého stupňa, ktorý priamo podlieha rozhodovať tej činnosti Najvyššieho správneho súdu, tento podnet vítam. A dá sa to v podstate odôvodniť viacerými faktami, teraz nebudem hovoriť názor, ale fakty. Fakt je ten, že Najvyšší správny súd nie je plne obsadený sudcami doteraz, to sú 4 roky a druhý fakt je, že bude mať nové disciplinárne právomoci vo vzťahu k odvolaciemu konaniu a s tým súvisí ďalší fakt, že v správe o právnom štáte je zmienka, že Najvyšší správny súd vyslovil obavy, že nemá dost' kvalifikovaných sudcov, ktorí by spĺňali desaťročnú podmienku na to, aby mohli vykonávať tieto disciplinárne právomoci.

Ďalší fakt je ten, ktorý už tu bol spomenutý, že sa jedná o rovnaký stupeň, Najvyšší súd a Najvyšší správny súd, to je rovnaký, rovnaký stupeň. Čiže z tohto pohľadu, pokiaľ sa teraz vrátíme k tomu, čo bolo deklarované, že rýchlejšie a kvalitnejšie rozhodnutia v súvislosti so súdnou mapou a v súvislosti so správnym súdnictvom, prvostupňovým správnym súdnictvom. To teda zatiaľ nevychádza, pretože v stave o právnom štáte je uvedené, že sa vlastne tie konania predložili a nie sme na tom dobre v rámci rebríčka. A čo sa týka tých novoprisunutých kompetencií na Najvyšší správny súd, ja si teda neviem predstaviť, aký by mal byť argument, že, že prečo nie a čo sa týka tých vypočutí, nedovolím teda, to si dovoľm povedať, ako svoj názor, pokiaľ pamätám si veľmi dobre, keď nemenovaná sudkyňa Najvyššieho súdu bola vypočúvaná online politickým zástupcom, na druhej strane k jej rozhodovacej činnosti, prečo bola rozhodnutá tá, ktorá vec, ktorá sa týkala aj teda bývalej našej prezidentky a skládky odpadov a t d'.

Čiže ona bola dopytovaná vo verejnosti. Prečo rozhodol senát tak, jak rozhodol, čo som považovala za absolútne nemiestne, pretože Súdna rada nie je mimoriadna opravná inštitúcia a naozaj to vypočutie minimálne na tomto jednom príklade pripomínalo, v podstate nemalo so sudcovskou spôsobilosťou spoločné nič.

Rečník 3

Ďakujeme. Som si dala krátku faktickú poznámku. To nešlo len o to, o ten spôsob vypočutia, ale o to, ako píše aj pán prezident združenia sudcov v tom, e maili v tom, v tom liste, že neboli dané žiadne mantinely, čo sa pýtať. To bol ring voľný. Čiže tam neboli vôbec žiadne transparentné oblasti, predvídateľnosť, na čo by sa mali tí budúci kandidáti, či už išli z mimo justičného prostredia alebo z Najvyššieho súdu. Pripraviť do rozpravy Marián Fečík a potom aj šéf Pružinec.

Rečník 4

Ja by som chcel zvýrazniť, že Ústavný súd konštatoval ústavnú konformitu tohto výberového konania, ale ako sudca Najvyššieho správneho súdu budem hlasovať za tento legislatívny podnet, považujem ho za správny aj z toho dôvodu, že vo vzťahu k tým sudcom bývalého správneho kolégia muselo by to výberové konanie subjektívne, nespravodlivé.

Táto, navrhovaná, táto navrhovaná legislatíva sa snaží túto nespravodlivosť stanovovať. Ja tu vidím aj určitý diskriminačný rozsah, pretože ak prejde táto úprava, tak potom na Najvyššom správnom súde budú v podstate 2 kategórie sudcov Najvyššieho súdu bývalého, tí, čo prešli výberovým konaním a tí, čo boli na základe takejto navrhovanej novely prelození, ale podľa mňa táto diskriminácia je akceptovateľná ako určitá forma morálnej satisfakcie vo vzťahu k bývalým sudcom správneho kolégia, tak zo strany Ministerstva spravodlivosti ako zákonodarku. Takže z tohto pohľadu to podporujem, to, čo sa mi na tom podnete ale nepáči a tuná naozaj mohlo Združenie sudcov Slovenska klásť svoje myšlienky sa väčšou empatiou je veta, ktorá znie povedať, že po vyše štyroch rokoch si bývalí správni sudcovia neosvojili rozhodovanie v nových agendách.

Je totiž podľa mňa ich odborným ponížením. Ak chceme urobiť nejakú morálnu štatifikáciu, nemali by sme ju spájať s takýmto zásahom. Do ich odbornej povesti prostredia bývalého správneho kolégia vyrástli také obrovské sudcovské authority, ako pán doktor Gavalec, súčasný sudca Súdneho dvora Európskej únie, pani doktorka Baricová, sudkyňa Ústavného súdu a pritom ani 1 z týchto dvoch sudcov nebol pred nástupom na správne kolégium Najvyššieho súdu Správnym sudcom teda povedať na jednej strane, že títo bývalí sudcovia správneho kolégia po štyroch rokoch si neosvojili nové agendy. A zároveň tu mať takéto skvelé justičné authority je svojím spôsobom kontraproduktívne. Tá veta tam v tom podnete vôbec nemusela byť, obsah by sa zachoval, takže z mojej strany ja tento legislatívny návrh podporujem, ale toto bolo podľa mňa absolútne nevhodný.

Rečník 3

Ďakujem, dám tú faktickú, teda už som si dala faktickú poznámku, netreba zdôrazňovať, Marián, to rozhodnutie Ústavného súdu, lebo ja som povedala, že bez ohľadu na to, ako to dopadlo, že pán predseda sa ani nepokúsil iniciovať to konanie a malo by to možnože aj inú váhu, tá odpoveď Ústavného súdu, ako to, keď to robila politická strana. Pokiaľ ide o to, čo si pred povedal, tak tam to nie je uvedené. Tak, ako si povedal, že nemajú erudíciu, ale napriek rešpektu k erudícii týchto kolegov v oblasti správneho práva doposiaľ objektívne nemohlo dôjsť k takému osvojeniu si všetkých špecifik rozhodovania v nových agendách ako u sudcov Najvyššieho súdu. Kariérne výlučne špecializovaných, v občianskom a obchodnom práve, to nie je povedané, že nedosiahli nič, ale rozhodne, keď je niekto kariérny sudca 20 rokov v civile, tak určite akože za to podpisujem za 4 roky.

Po celoživotnom správkarском kariérnom postupe sa za 4 roky na Najvyššom správnom súde nestane na rovnakej úrovni a to netvrdím, že to nie sú dobrí sudcovia. Empatia je namieste určite vždy a myslím si, že určite aj teraz. Len tie 2 kategórie už tam sú, aj teraz, tak, ako to my vnímame z justičného prostredia a dokonca možnože aj 3 kategórie, lebo jednágoria od začiatku vníma nespravodlivo. To, že sudcovia Najvyššieho súdu museli prejsť

na Najvyšší správny súd rovnakým postupom, nepredvídateľným, bez akéhokoľvek odborného psychologického posúdenia ako osoby, ktoré neboli v justícii, zároveň tam už boli nejaké výberové konania, ktorým museli si prejsť, nazvime to, štandardným výberovým konaním a v tých komisiách boli aj ľudia, ktorí neprešli si tým štandardným výberovým konaním, čiže celé to nastavenie vzniku Najvyššieho správneho súdu bolo nešťastné a za následok malo len to, že tu vytvorilo Kate kategórie subjektívne sa alebo viac menej subjektívne, objektívne sa cítia nešťastných ľudí.

Nasleduje faktická poznámka k fěčíkovi. Jelinková, potom. Bebej.

Rečník 2

Ďakujem za slovo. Ja som tú vetu vykladala v kontexte toho, čo tu aj povedal František Mozner na vypočutí za predsedu, na post predsedu Najvyššieho súdu v kontexte verejnoprávneho a súkromnoprávneho zmýšľania jednotlivých sudcov, čiže, a je to téma, ktorá aj interne rezonuje aj na Najvyššom správnom súde. Častokrát počúvam argument, že ten je pôvodom civilista, tak ten sa na to pozerá možno viac cez prizmu súkromného práva a cez túto optiku, čiže vykladala som to v tomto slova zmysle, lebo súkromná, verejné právo proste a súkromnopráv na verejnoprávne zmýšľanie si proste odporujú vo svojej podstate. Čiže nechápala som to ako nejakú difamáciu, ale skôr naozaj zohľadnenie aktuálneho stavu, ktorý, ktorý nastal vďaka teda politickej vôli a vďaka tomu, že to bolo schválené tak, ako to bolo schválené.

Rečník 3

Ďakujem, Peter BeBe. Faktická.

Rečník 5

Ďakujem. Myšlienku samotnú podporujem, skôr mám troška problém s tým samotným návrhom, kde sa hovorí, Súdna rada preloží, ako keby nemala nejakú diskrečnú právomoc, potom by som tam vlastne videl ten text, rozhodne o žiadosti o preloženie do určitého dátumu.

Rečník 3

Tam máme, aj Súdna rada predloží prezidentovi, to nie je.

Rečník 5

Tam bolo napísané.

Rečník 3

No ale keď hovoríš o tom, že máme tam viacero, viacero ustanovení, že Súdna rada predloží aj návrh na sudcu, predloží prezidentovi, pretože tam.

Rečník 5

Bolo napísané, predloží.

Rečník 3

Tak, ale tak veď nepočkajme.

Rečník 5

Ten text.

Rečník 3

No ale predkladáme aj z okresu na okres a predkladáme z kraja na kraj, hej?

Rečník 5

Preloží, rozhodne o preložení alebo o žiadosti.

Rečník 3

Pozri si zákon.

Rečník 1

Dobre.

Rečník 3

Preloží sudcu z okresu na okres kraja na kraj Najvyšší, správny súd najvyšší. Alebo akože teoreticky sa nám môže stať, že nepreloží, áno.

Rečník 5

No hej. Pán t.

Rečník 3

Dobre. A ešte pružine.

Rečník 6

No už to vlastne odznelo všetko. Samozrejme, že podporujem tento podnet Združenia sudcov Slovenska. Myslím si, že po štyroch rokoch príde spravodlivosti zadosť, pretože v tom roku, keď vznikol Najvyšší správny súd spôsobom, akým vznikol, si myslím, že sa Slovenská republika alebo zákonodarca dopustil drastického plytvania odborným aparátom, ktorý z Najvyššieho súdu sudcov, ktorí odmietli sa zúčastniť. Z môjho pohľadu tiež dehonestujúceho, v úvodzovkách výberového konania pred Súdnou radou, t j. testovať tu sudcov, ktorí 20 rokov vykonávali túto agendu, skúmať ich, ako bolo povedané, mantinely žiadne dané neboli a títo ľudia, treba pripomenúť, na rozdiel od tých, ktorí tvoria dnes tiež substrát personálny. Na Najvyššom správnom súde neprešli žiadnym výberovým konaním, pretože tí sudcovia z Najvyššieho súdu prešli troma výberovými ťažkými konaniami, kým sa mohli stať sudcami Najvyššieho súdu, toto sudcovia správneho súdu, ktorí prišli zvonka alebo na čo je Majo fečík citlivý z ulice, ako som už písala v jednom maili, nikto to nemyslí pejoratívne.

Ide o ľudí, ktorí nikdy nesedeli v talári, preto ako keby z ulice rovno do talára na súd najvyššej inštancie boli oprostení o takéhoto, takéhoto testovania. Absolútne chápem aj tých sudcov Najvyššieho súdu, ktorí tvorili vtedy správne kolégium, ktorí neodišli alebo odmietli sa zúčastniť toho výberu pred Súdnou radou, kde ako si spomíname, ako neboli tie mantinely, tak okrem toho prípadu, ktorý spomínala Dana, ja si spomínam, myslím, že to bola práve doktorka Nevedelová, ktorá bola položená otázka, či si podala antidiskriminačnú žalobu a tým

pádom bola, to sme všetci vedeli, keď sa to aj vo výberku nejakom niekto opýtal, že už je diskvalifikovaný ako keby, lebo to bol obrovský Bieľak, ak si nejaký sudca mal pocit, že môže si podať takúto žalobu a domáhať sa doplatenia alebo vyrovnania platových pomerov medzi sudcami všeobecného súdnictva a teda sudcami Špecializovaného trestného súdu.

K tej empatii, o ktorej hovoril Majo Fičík, by som len dodala, že ja si naozaj nespomínam, že by niekto prejavil empatiu voči tým sudcom, ktorí Najvyššieho súdu, správneho kolégia, ktorí teda odmietli prejsť a museli cez to výberové, cez ten pohovor pred Súdnou radou, naozaj si nespomínam, že by niekto aj z tých novovybratých sudcov prejavil nejaký stupeň empatie voči nim. 1 vec a druhá vec, som veľmi rada, že takýto návrh prešiel a že ako som povedala teda v úvode, bude konečne spravodlivosti zadosť. Sú to odborníci, ktorí dané zadosť, sú to odborníci, ktorí to robili 20 rokov, to som vlastne chcela povedať, nakoľko 1 jediná sudkyňa, ktorá bola členkou správneho kolégia na Najvyššom súde, prešla na trest na Najvyššom súde ako správkar, tak trestňaci, ktorí sedia v Súdnej rade, nevedia posúdiť, ako rozhodujú správkar, ktorí ostali na civilnom kolégiu na Najvyššom súde, ja to posúdiť ako civilná sudkyňa. Odvolačky viem.

A presne to, čo povedala pred chvíľou Dana, je ťažké pochopiť. Zrejme po tej rutine, ktorú rutine, myslím to v dobrom, 20 rokov som správkar. A verejné a súkromné právo ako keby neoddeľovali. A to sme, to sme sa rozprávali aj vtedy s predsedom už Najvyššieho súdu, že to je proste katastrofa, čo nám prichádza zo senátov Najvyššieho súdu civilných, od tých správkarov práve a to nemyslím v zlom, to je podľa mňa úplne pochopiteľné a presne ako píše prezident Združenia sudcov Slovenska alebo teda predseda Najvyššieho súdu. Naozaj špecializácia absolútne žiadna. My sme dopustili, aby vynikajúci správkar, či to bolo na kraji deväti, deväti ostali na obchodnom kolégiu na Krajskom súde iba dvaja sudcovia z pôvodného správneho kolégia Krajského súdu v Bratislave, prešli na novovzniknutý správny súd. A rovnako sa to udialo aj bohužiaľ na tej najvyššej inštancii, čiže ja som veľmi rada, že takýto podnet, návrh prichádza a verím, že bude zákonodarným zborom aj potom schválený.

Rečník 3

Ďakujem, faktická poznámka, Marián Fečík.

Rečník 4

Po tých predchádzajúcich vyjadreniach k tej odbornej erudícii bývalých sudcov správneho kolégia v súčasnosti zariadených na civilné kolégium, pozrel zloženie senátov civilného kolégia Najvyššieho súdu, ak sa nemýlim, až na 1 sú títo sudcovia vždycky v menšine, nastal senát na rozhodovanie, takže naozaj takýmto spôsobom by sme sa nemali vyjadrovať a ani tá debata by sa takýmto smerom nemala vyvíjať. Všetci sa zhodneme na tom, že tento návrh má odstrániť tú nespravodlivosť, ale, ale takéto vyjadrovanie sa k rozhodovacej činnosti bývalých sudcov správneho kolégia podľa mňa v tomto podnete nemalo byť a.

Rečník 1

Bodka.

Rečník 3

Reakcia na faktickú poznámku, aj šéf Pružžinec.

Rečník 6

Tak ako sudkyňa odvolacieho súdu, snád' mám právo vyjadriť svoj názor, ktorí nepopierajú ani tie 2 sudkyne, ktoré sú vo väčšine v tom jednom trojčlennom senáte, kde je 1 predsedníčka senátu, civilistka a jej 2 členky senátu, sú bývalé správarky Najvyššieho súdu a tie samé to nepopierajú. Ja som presne, ako sa v tom podnete píše, nechcela dehonestovať ich prácu, ale aj ich vnútornú nespokojnosť s tým, že musia sa učiť agendu, ktorú nikdy v živote alebo keď ju robili, už dávno na to zabudli, keďže 20 rokov boli členky správneho kolégia na Najvyššom súde, čiže prekrúca to spôsobom, že ja som sa snažila ich nejakým spôsobom alebo by sme sa nemali takto vyjadrovať, tak si zrejme majú nepochopil, čo som tým chcela povedať. Tu je nespokojnosť na oboch stranách, nielen na tých sudcov, na ktorých dopadá ich rozhodovacia činnosť, ale samotných sudkýň, ktoré takto rozhodujú, pretože civil, civil je niečo úplne iné ako správne súdnictvo alebo správne rozhodovanie v správnom konaní. A to nemusím tebe určite vysvetľovať, čiže naopak, ja si vyprosím, aby si prekrúcal moje slová.

Rečník 3

Do rozpravy. Dana Jelinková.

Rečník 2

Ja by som to asi povedala tak, že si nemôžeme dovoliť plytvať potenciál potenciálom a prosto skúsenosťami.

Rečník 1

A.

Rečník 2

Mozgovým intelektuálnym nejakým substrátom. Naozaj, keby existovali justičný, teda funkcia justičných hedhunterov, tak tí by teraz krútili hlavou, ako môžu byť takto. Nevyužíte kapacity? Nehovorím, že teraz nie sú využíte, ale v plnej miere na špecializovanú oblasť. Ako môžu byť jednoducho v takomto legislatívnom stave, pokiaľ je záujem, pokiaľ Najvyšší súd a predseda Najvyššieho súdu povedal, že okej, tak neviem si predstaviť takého predsedu Najvyššieho správneho súdu, ktorý by povedal, že nechcem, to si naozaj neviem predstaviť. Tam by som si vypočula teda tie dôvody, že prečo nie, to už by som tam si aj povedala, či tam nie je nejaká svojvôľa alebo nejaké subjektívne stanoviská, ktoré nemajú s objektívnym záujmom nič spoločné.

Rečník 3

Ďakujem. A ja len pripomínam, že aby sme sa vrátili k tomu, že ide o dobrovoľnú žiadosť o preloženie, ten návrh, teda ten návrh smeruje k tomu, že ten sudca aktuálne akéhokoľvek kolégia Najvyššieho súdu, bývalý sudca právneho kolégia Najvyššieho súdu musí sám aktívne požiadať, čo nevylučuje. To, čo povedal Marián Fečík, že niekto sa mohol nájsť v tom civile alebo v tom obchode, že všetci sa nám teraz určite nebudú hrnúť. Však toľko miesta tam ani

už nemáme. Že to bude vyslovene postavené na osoby, ktoré sa necítia spokojní a komfortne v tom inom zaradení ako celý život robili, takže to nie je, že automaticky všetci musia prejsť, ale iba tí, ktorí o to požiadajú, sami budú chcieť, takže preto aj ja som za tento návrh, že to je postavené na dobrovoľnosti a to, lebo niekto sa môže cítiť dobre na tom Najvyššom súde aj z hľadiska alebo ako dobre, každý zamestnanec, nielen sudca vie, že veľké percento kvalitne odvedenej práce závisí od situácie a atmosféry a kolegov, s ktorými si. Rozumiem, nerozumiem. Čiže môže sa stať, že niekto si povie, že ja sa to zastabilizoval a ja sa teším do prerobenej budovy najvyššieho, hoci tam pôjdu všetci. Vlastne to je blbosť, čiže ja som, ja sa v tomto kolektíve cítim dobre alebo táto asistentkami mi vyhovuje alebo čokoľvek. Čiže 1 000 000 vecí. Budem mať určite na to vplyv, ale stále je to o tom, že ten konkrétny sudca si zváži pre a proti a ak stále si bude myslieť, že všetko prevažuje to, že, že tá jeho, to jeho odvetvie práva je to, čo chce ďalej robiť, tak požiadá a keď nie, tak nepožiadá.

Do rozpravy sa už nikto neprihlásil, teraz ja predloží, ukončujem rozpravu a predložím len návrh toho uznesenia a mám tu 2 2 varianty alebo ja neviem, či varianty. Súdna rada Slovenskej republiky po prerokovaní informácie o zámere Združenia sudcov Slovenska predložiť Ministerstvu spravodlivosti Slovenskej republiky legislatívny podnet na doplnenie zákona č. 385 z roku 2000 Z. z. o sudcoch a príslušných a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov. A teraz mám alternatívy, buď dáme po. A. Osvojuje si legislatívny podnet Združenia sudcov Slovenska na doplnenie zákona bla, bla, bla a ukladá predsedníčke po B ukladá predsedníčke Súdnej rady Slovenskej republiky predložiť tento legislatívny podnet podľa bodu A Ministerstvu spravodlivosti. Čiže tým, že my si ho osvojíme, tak ho predložíme aj ako náš alebo alternatíva je, že nebude tam po a osvojuje alebo, ale po. A podporuje legislatívny podnet Združenia sudcov Slovenska a ukladá predsedníčke Súdnej rady informovať o tom Ministerstvo spravodlivosti, tak podporuje, dobre, takže idem to čítať nanovo, áno?

Keď podporuje a ukladá predsedníčke Súdnej rady informovať o tom.

Dobre, máte dobré, tam bude inak to budečko.

Rečník 1

Prosím.

Rečník 3

Áno.

Môžem, ja som to povedala, pretože nejdem tu ani lingvisticky, ani či ste pocitová záležitosť, lebo následok je rovnaký. My to tomu ministerstvu oznámime, len ide o to, že či to bude zároveň aj náš legislatívny podnet a dáme si to potom medzi našu legislatívnu činnosť alebo len podporíme to a nebude to náš legislatívny podnet. To je celé.

Rečník 4

Myslím, že to vystihlo.

Rečník 3

No.

Takže čítam návrh uznesenia. Súdna rada Slovenskej republiky po prerokovaní informácie o zámere Združenia sudcov Slovenska predložiť Ministerstvu spravodlivosti Slovenskej republiky legislatívny podnet na doplnenie zákona č. 385 z roku 2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov po a podporuje legislatívny podnet Združenia sudcov Slovenska na doplnenie zákona č. 385 z roku 2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov v rozsahu, ktorý tvorí prílohu tohto uznesenia, po B ukladá predsedníčke Súdnej rady Slovenskej republiky informovať o tomto Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky. Hlasujme, prosím, teraz ďakujem. Hlasovalo všetkých 15 prítomných členov Súdnej rady Slovenskej republiky, za bolo 15, proti nebol nikto, nezdržal sa nikto, uznesenie bolo prijaté.

Pokračujeme bodom 6. Dáme si prestávku, sú 2 hodiny skoro, dajme si 15 minútovú prestávku, toto je dnešný posledný bod. Takže aby sme sa vyvetrali, občerpili. Dobré, takže stretneme sa 14. 05.